

HITMÉLYÍTŐ, ERKÖLCSNEMESÍTŐ ÉS ALKOHOLELLENES HAVI-LAP.

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2 PENGŐ, EGYES SZÁM 20 FILLÉR, AMERIKÁBA 1 DOLLÁR

Felelős szerkesztő:

Dr. SZALÓS ARTUR KAPOSVÁR, NÉMETH ISTVÁN-UTCA 2. Pénzküldemények ide küldendők.

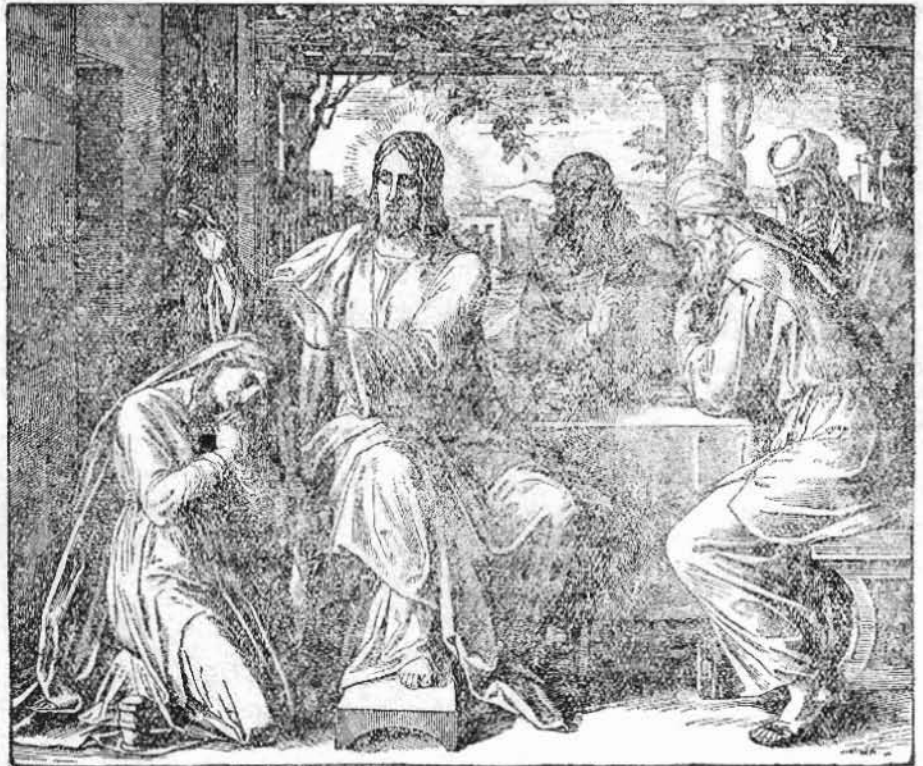
Jézus és a bűnös nő!

ML 2676-15

Ki volt a bűnös nő, ki volt a farizeus Simon,? határozottan nem tudjuk, hogy a történet hol játszódott le bizonytalan. Vannak találgatások és következtetések, de bizonyosat nem adnak. A történet két embert tár elénk az egyik egy közbecsülésben álló művelt farizeus, a másik egy utcai nő.

Az egyik meghívta az Urat lakomára avval a mellékgondolattal, hogy barátai előtt le fogja leplezni, a másik jött nem tördve azzal sem, hogy esetleg el lesz utasítva de vágyott annak ajkáról hallani a bűnbocsánatot akinek ahhoz hatalma is van. De nézzük a személyeket egyenkint.

A farizeus Simon önmagával meglegedve az ő előkelő voltának tudatában leereszkedőleg meghívja Jézust, hogy éles látásának és helyes ítélelének bizonyosságát adja barátai előtt. Jézus tartsa szerencséjének a meghívást hiszen ő egy közismert előkelőség, Jézus pedig az

ácsmester fia aki csodákat tesz ugyan de vajjon micsoda erők által? Vagy talán nem is valódiak ama csodák? Így gondolkodik a farizeus Simon. Hogy Jézust mennyire értékeli látszik abból, hogy sem vizet nem adat lábainak, sem az üdvözlésnél meg nem csókolja. És még ha volt is valami csekély szeretet szívében Jézus iránt az igazán csekély volt. Megvetette a bűnös nőt pedig maga is ugyancsak bűnös volt.

Sokan szeretnék Jézust meghívni önzésből, nem azért, hogy néki szolgáljanak hanem, hogy Ő szolgáljon nekik. Mint vendéget akinek azonban ne legyen joga betekinteni a szívnek rejtekébe, avval vigasztalván magukat, ha bűnösök is de hiszen mindnyájan bűnösök vagyunk. Még ha jó cselekedettel akarják is táplálni eme Jézust ezek a test cselekedetei maradnak mert nem engednek tért Isten Lelkének, hogy az által cselekedjenek és így Jézus táplálhassa őket az élet kenyérével.

Jézus Isten fia tudta még jobban mint a farizeus, hogy kicsoda e bűnös nő és mégis magához engedte, pedig a bűn számára sokkal utálatosabb valami volt mint a farizeus Simon számára. Oh lásd és ismerd meg őt az Ő alázatos leereszkedésében. Oda fordult a bűnösöz, megbocsátotta minden bűnét szemrehányás nélkül, feltétel nélkül Ő meg akar neked is bocsátani és csak Ő adhat valóban bocsánatot. Az egész városbűnösnek tudta és a bűnös nő is annaktartotta magát de Jézus megigazította és békeséggel bocsátja el. Megigazított e már téged is az Ur és kitölthette e békéjét szívedbe? Ha a bűnös nő békét találhatott te is békét találhatsz ha úgy közeledsz Jézushoz mint a bűnös nő. De azt kérdezed hogyan közeledett a bűnös nő?

Az ő nagy bűneinek tudatában bűnbánatban. Bűne fájt néki bánta, hogy elkövette azokat, szíve meg volt szomorodva és könnyeinek szabad folyást engededett. Szerette Jézust mindenek felett a legértékesebbet amije volt Jézusnak adta, lábait csókolta azokat a lábakat, amelyek az ő bűnéért is által lesznek szegezve. Jézus maga állítja ki néki a bizonyítványt, hogy nagyon szeretett. — Jézushoz akart mindenáron jutni és nem hagyta magát megakadályozni senki által. Bement az idegen farizeus házába nem törődve azzal, hogy milyen szemmel néznek reá, még avval sem, hogy esetleg kiutasítják.

És te kedves keresztény vagy keresztényen testvérem szomorkodtál e már bűneid felett? Megaláztad e magadat Jézus előtt mint alázatos bűnös? Milyen nagy a szeretet szívedben e dicső Megváltó iránt? Talán bizonyos körülmények akadályoznak, hogy hozzá jöjj? Eme akadályok felett győznöd kell, legyen az bár világ megvetése,

vagy gunnyja. szégyenérzet bűneid felett, fenyegetsen bár az ördög és tomboljon a pokol. Mennél nagyobb az aggály és félelem annál nagyobb és dicsőbb lesz a béke. Tiéd e már Istennek békéje? Jöjj Jézushoz úgy mint ahogy a bűnös nő jött. Isten előtt semmivel sem vagy jobb mint ama bűnös nő. Ime Jézus a legnagyobb bűnöszt is elfogadja. Lásd Jézus a hitre néz és megjutalmazza azt.

Sekundus.

A jelenkor jellemevonásai és annak jelentősége.

Irta MAURO FÜLÖP.

Folytatás.

A világ szelleme.

Hogy valakinek viselkedését és föllépését értékelhessük, ahhoz szellemét kell megismernünk. Ha a világnak is van szelleme, akkor ennek a szellemnek jellemző, ható indítékai e világ lényegének megértésére a kulcsot fogják nekünk szolgáltatni. A mindennapos életben gyakran esik szó „korunk szelleméről” és pedig rendszeresen elismerő, csodáló értelemben. I. Kor. 2, 12. minden kerülő nélkül nevével nevezi a kor-szellemet, Isten szellemének világos ellentétében. Az apostol ezt írja: Nem a világ szellemét kaptuk, hanem az Istenből való szellemet, úgyhogy tudhatjuk, mit adott nekünk Isten. Állítsuk ez ige mellé Ján. 14, 17-et; az igazság szellemét (lelkét), melyet e világ nem fogadott be.

Ez azt jelenti, hogy mi hívők az igazság szellemét kaptuk. Őt a világ nem kaphatja. Ez teljesen lehetetlen. Mi nem kaptuk a világ szellemét s a világ nem kaphatja az igazság szellemét. Tehát semmi közösségünk sincs a világgal és annak szellemével. Semmi részünk sincs annak céljaiban, vállalkozásaiban, törekvéseiben, terveiben s várakozásaiban.

Másfelől a világ sem kaphatja Isten szellemét, tehát sem sejtelve nem lehet Isten terveiről és céljaiból, sem érdeke nem fűződhetik azokhoz. Az ellentét itt igen éles. Akik Isten szellemét kapták és magukat az Ő vezetésének alávetik, nyílt ellenmondásában vannak e világ folyásával. Tehát még ha meg volna is annak lehetősége, hogy e világvezető szellemei jó cselekedeteket vigyenek véghez, a hívőnek még akkor is kerülnie kellene ezeket. Részéről az egyetlen jogos kívánság csak az lehet e világot illetőleg, melynek istene a Sátán, hogy annak minél hamarabb elérkezzék a vége.

A Biblia idézett szava nekünk, hívők-

nek különben azt a rendeltetést is megmutatja, amelyért mi Istennek szellemét kaptuk. Arra rendeltettünk, hogy tudjuk, mit adott nekünk az Isten. Sokat jelent ez az utalás olyan igében, amely a világ szelleméről is beszél. Láttuk, hogy a világ szelleme csupa ujdomságokkal állítja el az emberek lélekzetét. Mindenki tudni akarja, hogy mi történik a világban. A cél ez: az emberek érdeklődését, csodálatát lehetőleg elragadtatását fölkelteni. De a mi Istenünknek is megvannak a maga dolgai. I. Kor. 2, 9–15-nek minden verse a Szellem dolgairól beszél, Isten dolgairól, az istenség mélységes dolgairól, ama dolgokról, melyeket Isten azoknak készített, akik Őt szeretik s melyeket kijelentett nekünk szent Szelleme által. Ezek a dolgok felölelik Istennek egész gazdagságát, melyet Fiának ajándékozott, ki mindennek örököse (Zsid. 1, 2), aki által és akiért minden teremtetett (Kol. 1, 16.) s aki így szólt: „Minden, ami az Atyámé, enyém!” (Ján. 16, 15). Most mind e dolgokat Krisztusban nekünk ajándékozta az Atya. Ő, aki Fiát sem ki mérte, hanem odaadta értünk, mi módon nem ajándékozna mindent nekünk Ő vele együtt? (Róm. 8, 32).

De még többet tett értünk az Atya. Hogy ismerhetnénk azokat a dolgokat, melyeket Fiában nekünk ajándékozott, ha nem volna miénk az, aki minden dolgot kikutat, még az Istennek mélységeit is. Ebben az értelemben mondta a Fiu a Szellemről, ki eljövendő volt: Az enyemből fogja venni s mutatja meg nektek és engemet fog dicsőíteni. (Ján. 16, 14. 15.)

A világ szelleme azonban mindig arra törekszik, hogy bennünket minden elképzelhető módon megakadályozzon abban, hogy ama becses dolgokat, melyeket Isten nekünk a Krisztusban ajándékozott, megismerjük s megbecsülni megtanuljuk. Mert viszont semmi sincs inkább azért, hogy a hívőket a világtól elfordítsa s érzéseiket és gondolataikat arra irányítsa, ami fent van, ahol Krisztus van. Másfelől a hívőknek Isten dolgaiban való előhaladását és növekedését semmi sem akadályozza annyira, mintha a világ törekvéseibe és vállalkozásaiba bocsátkoznak bele és céljait a maguk céljaivá teszik. S ez nem is azon fordul meg, hogy milyen természetűek azok a világi dolgok, melyek a hívőt magukkal ragadják, politika-e, üzlet, élvezet, bűn vagy filantrópikus törekvések. A dolgok akármelyik osztályához tartoznak is, azon fordul meg minden, hogy e világ szellemének célját szolgálják-e.

A hívő csak egyetlen egy utat választhat magának: egészen megtagadni e világ lényét és az Urhoz hasonlónak lenni e világban; ki elmondhatta: Most eljő e világ ejedelve, de bennem semmije sincs. Az

Ur nem biztatta tanítványait, hogy mértéktelenségi egyesületeket alakítsanak, főiskolákon és könyvtárakban tanulmányokat folytassanak egyházakat alapítsanak, vagy bármit is tegyenek ama dolgok közül, melyeket ma „keresztényen tevékenység” névvel jelölnek s melyeket az egész világ bámul és részvételével támogat, hogy a maga részéről is segítsen a kiszűrtalan civilizációt ékesíteni, szépíteni. Az egyetlen megbízás, melyet hátrahagyott, az volt, hogy megtérést és bűnbánatot predikáljunk minden nemzet között az Ő nevében, Jeruzsálemtől elkezdve. (Luk. 24, 47. 48.)

Folyt. köv.

Aki mindent másképp lát!

II. Kor. 4, 4.

Pál apostol azt mondja, hogy a világ istene megvakította a hitellenek elméit, hogy ne lássák a Krisztus dicsőséges evangéliumának világosságát, a ki az Isten képe (II. Kor. 4, 4.) Így nem csoda, ha az embereknek olyan ferde nézetük van az örökkévaló dolgokról. Minden ember a maga malmára szeretné hajtani a vizet. A sátán meg ezer ravaszsággal tele beszél a bűnösnek fejét, hogy csak mentegesse butaságait és bűneit. Az emberi szív önző, gögös és dacos ki mindig a maga igazát hangoztatja.

Egy hívő ember, ki valamikor boldog volt, a mikor az első szeretetben élt, de az idők folyamán kihűlt benne a szeretet tüze, kritizálni kezdte a másikat, és utóbb már semmivel sem volt megelégedve. Mindeniben talált hibát, csak saját magában nem. Így mindig lejjebb és lejjebb csuszott a lejtőn, míg végre elmaradt a gyülekezet-től. Hogy miért? Mások voltak az okai? Talán a prédikátor, vagy talán az egész gyülekezet? Igen, ki egy hívő gyülekezetből elmarad az mind egy kifogással menti az ő gonoszságait az ő gögjét és büszkeségét. Így a mi emberünk is szeretetlennek tartotta a testvéreket és mint ő mondotta, ezért maradt el a gyülekezettől. De az igazi ok más-hol keresendő. Egy pár hónap óta nagyon is az anyagiasságnak élt. Szerette a pénzt és kabzsi lett. Ezt a prédikátor, Hall Róbert, ki e gyülekezetnek a vezetője volt, jól tudta, ezért elment és meglátogatta a mi emberünket. Hall Robert próbálta meggyőzni a volt testvért a veszélyes helyzetéről és helytelen gondolkodásáról. De az ember Hallnak minden fejtegetésére mindig csak azt mondotta „En nem így látom!” „Ez másképpen áll!” „Őn nem jól látja!” Erre a prédikátor elő vett egy kis papír szeletet és annak egyik sarkára kisbetűkkel ezt írta „Isten” „Látja a testvér ezt?” kérdezte erre az Ur szolgálja. „Igen,” felelte az ember. Akkor

Hall betakarta azt a kis szót egy arannyal és ismét kérdezte: „Látja ön most is ezt a szót?” „Nem most nem látom,” válaszolt az ember. „Akkor Isten önnel!” mondta a prédikátor és eltávozott, magára hagyta az embert az ő gondolatainak.

Vajjon megértette e ez az ember a prédikátor leckéjét? Amint a pénzdarab betakarta azt a szót „Isten” nem láthatta, így volt ez az ő szívében is, a Mammont a a pénzt látta csak. És ezért volt eivakitva az elméje is. Ezért nem tudott megalázkodni. Oh hánynál a pénz betakarja az Isteni életet a melyben valaha éltek! A világnak gondja és a gazdagságnak csalárdsága elfojtja az ígét. Máté 13, 22. Másoknál meg a gőg takarja be a szót „Isten.” Milyen kevésszer fordul elő az, hogy valaki ki így elszakad a gyülekezettől, vissza térne és megalázkodna. Jákob kit az Úr megalázott vissza tért oda hol legelőször találkozott az Istennel.

Kedves testvérem talán téged is már vakságban tart a sátán, te már nem látod az „Istent?” Te már csak a pénzt látod? Vagy saját gőgös büszke nézetedet? Te mindent megtudnál tenni, csak vissza menni oda ahol először nyertél áldást, hol megjelent néked az Isten, csak azt nem? Adjon az Ur néked kegyelmet a megalázkodásra, hogy az utóbbi helyzeted rosszabb ne legyen az előbbinél. Minor.

Egy ujszövetségi prófécia jelentése.

Sok prófeciát adott az idők folyamán a kegyelem Ura, az utolsó idők, az idők végére, az ítéletre és az eljövendő dicsőségre vonatkozólag. Némelyeket ezek közül Maga szent szája által, másokat az ószövetségi próféták utján, néhányat szent apostolai, különösen Pál és Péter által. De adott egy külön prófétai könyvben részletes kijelentést mindezekre nézve. Ez az Ujszövetség egyellen prófétai könyve, mert egyébként abban a prófeciák beteljesedése foglaltatik. De az idők végéig még eljövendőkre is adott kijelentést az Ur, népének vigasztalására és előkészítésére. Ez a Mennyei Jelenések könyve. Vajon tanulmányozzák és magyarázzák-e ezt a lelkipásztorok, igehirdetők.

A könyv önmagát így nevezi: Jézus Krisztus kijelentése. Tartalma szerint pedig azokról szól, „amiknek meg kell lenniök hamar.” Tudniillik a kijelentés vétele után. Keletkezése a jeruzsálemi templom lerombolása utáni időre tehető, ezzel kezdődtek meg az „utolsó idők” Domiciánis kegyetlen császár uralkodása idejére, 81–96 között, Krisztus urunk születése után. Ez a császár 2 véres keresztyén-üldözést indított. Alatta

volt száműzetésben az ősz János apostol is, Pathmos szigetén. Ez a Földközi tengernek egy kopár kis szigete, rézbányákkal. Nem lehetetlen, hogy ezek egyikében kellett kényszermunkát végeznie az apostolnak és itt nyerte az ő Urától a kijelentéseket. Képekben adattak ezek, amelyek azonban megfejthetők és azoknak megértése az idők folyamán, amint azt Dániel 12:4 meg is jövendöli, mindinkább növekvő. Ma az utolsó időköt éljük, a szó szorosabb értelmében, tehát e prófétai könyvnek kell az egyház könyvévé lenni, abból kell ennek vigaszt és világosságot merítenie, hogy megállhasson.

Hogy a képek megfejthetők és megfejthetők is, erre vonatkozóan maga a könyv ad utasítást, mindjárt I. fejezetében, ahol maga a kijelentést adó Ur két ilyen képet meg is magyaráz. A hét csillag és a hét arany gyertyatartó jelentőségét. Ebben egyszerűs mint a megfejtés alapelvét is megkapjuk: az ószövetségi prófétai képek ujszövetségi és mindennapi nyelvre fordítandók. Ennek alapján csakhamar rájövünk a könyv tartalmára is, amit röviden, egy mondatban így foglalhatunk egybe: *Krisztus anyaszentegyházának története, felülről nézve.* Megelőzi és befejezi azonban ezt a mennyei élet mozzanatainak felárulása, mert az Egyház eredete és célja is a menny. Első fejezetében Krisztus úgy jelenik meg, mint örökkévaló Főpap, az ötödik fejezetben, mint Isten titkainak egyetlen sáfára, örök és elégséges közbenjáró, a 19-ik fejezetben mint dicsőségében eljövő, örökkévaló Király és Bíró. Az ezek körében megjelenő képek szemléltetik az Egyház, immár 1900 éves történetét, úgy, amint az már nagyrészen beteljesedett és kisebb részében beteljesülő, e földön az Anti-krisztus korszakában. Azután ennek megítéltetése és végre az Egyházat befogadó Dicsőség.

E rövid tartalmu megjelölés mindjárt megkönnyíti a használt képeknek a megértését is. Az ótestamentumi választott nép története analog—párhuzamos az ujszövetségi választott népével: az Egyházzal. Ha amabban Babilon volt a választott nép legfőbb ellensége, ebben is Babilon, e néven szerepel az Antikrisztus városa és egyháza. De mindjárt „asszonynak” is nevezi azt, Alkalmazzuk erre is a megtalált helyes magyarázati alapelvet: mit jelent az ótestamentumi prófécia nyelvén az „asszony”? Minden valamennyire is jártas Biblia-kutató tudja, hogy jelenti: Isten szövetséges népét, az Urhoz való viszonyában! Gondoljunk csak Ézsaiás 54:5 v.-re! Ez a házastársi titkos, szent viszony szemlélteti Jehova és az Ő népe vonalmát és egyezségét. Jehova örökre hű, de az Ő népe hűtlen, szövetségseggel! Ez állapotában neve „parázna

asszony" ! Hányszor fordul ez elő a prófétaknál ! Ugyanigy a Jelenések könyvében is, ujszövetségi vonatkozásban : a parázna asszony a hűtlen egyházat jelenti, amelyik elszakadt az Urtól és az igaz Isten, igazi lélekben és igazságban való imádását elhagyva, bálványokhoz és „szeretőihez” a föld hatalmasaihoz szegődött.

Olyan titkos könyv és olyan egyszerű, hogy épen azért érti meg nehezen a mi különöst kereső elménk ! Ebből önként következzük, hogy a „parázna asszony” elletté : a Menyasszony, a Bárány felesége nem más, mint : a hű Egyház, a maga tökéletességre jutásában ! A hűtlen egyház, a „nagy parázna” a földön van, itt jut céljához, a világalomhoz, de itt veszi el méltó ítéletét is. A hű asszonyt a látnok a mennyben látja — mert a földön élve is mennyei életet él — mennyivel inkább dicsőségre jutott állapotában ! A kijelentés azért mutatja e mennyei tökéletességében ezt, mert Ura mindig ugy látja. A szobrász a durva kőtömböt faragja, de mindig azt a fenkölt személyt látja maga előtt, amelyik végül kialakul, munkája folytán belőle !

A jelenések könyvének 12-ik része 1 v. ezt a mennyei Asszonyt „napban öltözve” látja. Természetesen ez is szép, de mily sokat jelent : Napba, tehát fénybe, világosságba öltözve. Nincs már benne semmi sötétség, folt. De a nap a természeti fénynek a forrása is egyszersmint. Minden fénynek a forrása pedig Krisztus ! „Öltözzétek fel a Krisztust” — rendeli az apostoli intés. Nem jelenhetik meg valami csalárd, földi vagy másodkézből vett fényben az Egyház. A Napnak a felmagasztalt Krisztusnak kell betöltenie és körülvennie ! Oh, vigyázatok igehirdetők, a Völegény barátai, mibe öltöztette a Menyasszonyt ! De, ha vigyáztok, úgy bizatok is : aki elhívta azt, hű Ő, hogy ezt meg is cselekedje ! Ama napig ! A Hermász : „Pásztor”-a az első keresztényeknek egyik legkedvesebb olvasmánya volt. Ebben olvasuk : Láttam egy vén asszonyt, olyan vén volt, hogy a teremtéskor született. De minél inkább telt ideje és közeledett, annál inkább üdőbb és fiatalabb lett, míg egyszer csak menyasszonyként jelent meg. „Ez az Egyház !

Minden menyasszonynak a völegény rangjához illően kell öltözködni, a menynekzőre. Királyi völegény menyasszonyának fejére Korona illik. Földi királyi személyek csak 11 águ Koronát viselhetnek. Ez a legnagyobb földi hatalom jelvénye. A Királyok Királyának Menyasszonya azonban 12 águ Koronát kap, a diadém minden ágán egy-egy ragyogó csillag, drágakő gyanánt. Mi ez ? A 12 apostol is ugyanannyi ilyen csillag. De az Egyház 12 apostolának száma is megfelel Izrael 12 törzse számának. A

béke birodalmában ők fogják itélni és legeltetni a 12 törzset. (Máté 19 : 18 v.) Ez a 12 csillag tehát az Ur visszajövelekor megterő és kegyelembe fogadott Izraelt jelenti, mint az Egyház bizonyágtételének gyümölcset és jutalmát.

Menjünk tovább az említett versben foglalt látomás még egyetlen meg nem fejtett vonására : „és lába alatt vala a hold, írja végül János. A keleti égen egyik legmegragadóbb tünemény, a sötét éjszakák után egyszerre feltűnő ujhold. A Mózesi törvény szerint is ünnep. Melyik vallásalakatnak a jelképe a félhold, közepén egy csillaggal ? Ki ne tudná, hogy a hamis próféta : Mohamed által alkotott vallás jelvénye ez. Félhold, mert van rajta valami halvány fénye az igazságnak. A hajnalcsillag benne jelenti, hogy felkelőben van a Királyi Nap. Hogy egykor ez a nép is a Krisztus fényében fog járni ! Mohamed elrabolta ugyan a Krisztus főprófétai méltóságát, magát tévén Allah utolsó prófétájának. Mégis a legfőbbet : az Ur főpapi és királyi tisztét, amit a pápa magához mert ragadni nem érintette ! Így van az Ő népe számára remény és kegyelem. Az Egyház egykori üldözője majd ott lesz annak lábainál, mint meggyőzött és Krisztusnak, a nagy Királynak szolgálatára vezérelt nép ! Mily fenségesen ragyogó kép. „A napba öltözött asszony”, tehát a dicsőségre jutott, igazi Egyház a Krisztusnak megnyert Izraellel és meggyőzött mohamedánssal együtt a dicsőséges Ur előtt !

De a kérdésre, hogy Irásszerű-e ez a magyarázat ? Abban a meggyőződésben írok, hogy minél jobban behatolunk a prófécia Szellemébe, annál biztosabban mondjuk rá az „igen”-t.

Ezek után talán elég egészen röviden rámutatni, hogy a tevedt vallási lelkületnek milyen torzszülötte az a magyarázat, amelyik az Ur alázatos szolgálóleányából, a szent, de egyszerű szüzanyából „az ég királynéját” akarta a régi pogányok módjára Jer. 7 : 18. 19 v. és ezt látja a napba öltözött asszonynak !

De mennyi áldott tanítás és Isteni vigasztalás származik a Biblia lélek szerinti megértése folytán származó magyarázatból ! Istennek választott népe : jertek járjunk ennek fényében. Ézs. 2 : 5.

Szoszthenesz.

Szent az Urnak.

II. Mózes 39. 30.

Szent az Urnak ! Ez volt a felírás, az ó szövegségben a főpap arany diadémján. Vajjon mit jelentett ez a felírás ? Azt, hogy ez az ember csak Isten számára van itt a

földön; az Ur szolgálatában áll. Ő el van különítve az Isten szolgálatára. Ő egy eszköz az Ur kezében.

Szent az Urnak! Ez a felírás legyen olvasható minden hívő ember élete felett. Ha az Ur egy szent pillanatban az ő kezét reánk tette és e szavakat mondotta: „Ne félj; én megváltottalak; neveden hívtalak, te enyém vagy.” — akkor a mi életünk is szent lesz az Urnak.

Szent az Urnak! ez azt jelenti: Hogy nekünk nincs már jogunk, a mi kényünk kedvünk szerint élni, nekünk nincs jogunk azt cselekedni a mit mi akarunk, hanem mi minden dologban az Urnak vagyunk alárendelve, nekünk ezért figyelniünk kell Istennek minden tekintetere. A mi életünk most már nem a mi énünk körül forog, hanem az Ur és az Ő akarata kell, hogy mérvadó legyen.

Szent az Urnak! Ezt sokan még a hívők közül sem értették még meg, hogy mit is jelent. Sokan a megtérésük után azt hiszik: Így most Isten az én számomra van itt. Most az Ő hatalmát és segítségét rendelkezésemre kell, hogy bocsássa. Csak meg kell, hogy mondjam neki kívánságaimat, úgy Isten rögtön szolgálatomra fog állni, az ő hatalmával és kegyelmével. — Természetesen az Ur ezt meg is engedi, hogy kívánságainkat kitarhassuk előtte, hogy a mi szükségünket eléje terjesszük és ő olyan kedves hozzánk, meghallgat és segítségünkre siet. De a mi megtérésünknek és újjászületésünknek nem ez a célja. Mi nem azért tértünk meg, hogy az Isten felett rendelkezünk, hanem azért, hogy az Isten rendelkezék életünk felett Ő olyan embereket akar birni, kik eszközei lehetnek neki, kikben megdicsőülheti magát.

Szent az Urnak! Azt jelenti: Isten számára élni! Csak neki engedelmeskedni. Kedves lélek, te Istené vagy? Oda adtad magad neki úgy, hogy most már cselekedhet veled amit csak akar? Hogy oda is küldhet most már hová csak akar? Hogy most már használhat akár hol és akár mikor? Oh, mily soknál még az én van középpontban, ezért nem rendelkezik az Isten úgy velük mint ahogy azt Ő akarná. Maguknak élnek és magukat szeretik. Természetesen most már nem olyan durva módon, mint az ő megtérésük előtt, oh nem: de ők azért mégis maguknak élnek. Ők az összejövetelre mennek, hogy „épüljenek” azaz, hogy egy kissé szórakozhassanak. Ép úgy, mint ahogy azt a világi emberek teszik, kik elmennek a színházba vagy a moziba. És amikor kijönnek, akkor kérdezik egymást: Na hogy tetszett neked máma? És akkor kritizálva lesz a prédikátor. „Nem, ma ez nem sokat ért; máskor jobb szokott lenni, többet szokott

adni.” Oh ezek az emberek nagy teher és kin a prédikátor számára, kinek megnehezítik az életét, ahelyett, hogy segítenének. Ezek mindig csak kapni akarnak, élvezni és épülni.

Szent az Urnak! Ez nem azt jelenti: én kapni akarok, hanem én adni akarok. Ez nem azt jelenti: én élvezni akarok, hanem én kész vagyok, hogy szolgáljak. Aki az ő életét így rendezi be, az örömmel mondja: minden szolgálatra kész vagyok. Isten rendelkezhetik felettem. Kész vagyok minden kényelemről és jólétről lemondani. Én kész vagyok az én Istenemnek mindenben engedelmeskedni és pedig vonakodás és feltétel nélkül.

Szent az Urnak! Ez nem csak egy jelző a bibliaórára vagy az Istentiszteletre, hanem a hétköznapi életre is. Mert, ha nem vesszük ezt át a köznapi életbe, akkor hiábavaló a mi szolgálatunk. Ha te nem vagy szent az Urnak a napi munkádban, a háztartásban, a földi hivatásodban és, ha nem nézel fel az Urra minden munkádban, úgy Isten nem adhat neked munkát és nem bízhatja reád szolgálatát.

Szent az Urnak! Nem csak a mi vásárnapunk fölé legyen ez írva, hanem a mi hétköznapiunk fölé is. Itt is minden az Uré kell hogy legyen. Oh, hogy megszenteli az Ur a mi napjainkat és tevékenységünket és így mondja is nekünk: „Akár esztek, akár isztok mindenedet az Urnak dicsőségére cselekedjétek!”

Szent az Urnak! Fel van e ez írva, hábár láthatatlanul is, a te lakásodban? Jézus korlátlan és egyedüli Ura e a házában? Ő vezeti és uralja e a házaseletedet? Ő rendezi az ügyet a gazda és a szolgálai személyzet között? Oh én tudom, hogy sok civakodás és kemény beszéd férj és feleség között elmaradt volna, ha az egész házvezetést Jézus bírta volna. Mennyivel szebb volna akkor a házasság, mennyivel boldogabb a családi élet, ha a felírás ott volna, Szent az Urnak.

Szent az Urnak! Még a konyhában is. Ez nem (profanizálja) alacsonyítja le az Urat. Zakariás prófétában azt olvassuk: „Azon a napon a lovak csengetyűin is ez lesz: Az Urnak szenteltetett. És a fazekak az Urnak házában olyanokká lesznek, mint az oltár előtt való medencék.” Zakariás 14, 20. Mit jelent ez? Hogy minden az Urnak szentelt legyen. Nem csak az oltár előtti medencék szenteltettek oda az Urnak, hanem a fazekak is az Urnak házában. Így a te konyhában az edények is az Urnak szenteltek legyenek. A te egész életed, minden, de minden az Uré kell, hogy legyen. De ez talán nagyon sok, mondod te? Mindig az Urtól függni, mindent neki szentelni? De ezt csak az mondhatja, ki nem tette

még magáévá e jelszót, hogy „Szent az Urnak.” De tedd le életedet az Ur kezébe egészen és élj egy szent életet, akkor megfogod látni mily dicső élet ez.

Szent az Urnak! Egy új évben nem akarnál egy új életet kezdeni? Nem akarsz te mindent, ami csak a tiéd az Urnak átadni? Nem akarod magadat egészen átadni az Ur kezébe? Te bizonyára már sokszor énekelted azt: „Itt van szívem, neked adom át Uram.” De tényleg oda adtad már szivedet? És egészen? Még nem? Oh akkor tedd meg most! Akkor ez az év egy kegyelemmel teljes és áldásos év lesz. Akkor az Ur megdicsőítheti magát benned. Akkor majd használhat az Ő szolgálatában.

Szent az Urnak! Ez azt jelenti: Az Urnak szolgálatára. Hát te az Urnak szolgálatában állsz e már? Kinek és miért dobog a szived? Birtokában vagy e már az Urnak? Jézus parancsolhat e már életedben? Kormányozza e ő életed hajóját? Még nem? Miért nem? Add át magadat egészen Krisztusnak és élj neki egy teljes átadott életet, egy életet ami Szent az Urnak.

Modersohn nyom. Minor.

Oly szép az élet.

Nem rég olvastam egy meghaló történetet.

Egy előkelő hölgy, akit övéi elkényeztettek, belecsömörlött az életbe s elhatározta, hogy öngyilkos lesz. Hogy senki meg ne akadályozza, kifelé igyekezett a városból. A város végén egy cipésműhelyből vidám ének csendült felé, amelyből a hölgynek szokatlan béke és öröm sugárzott. Kíváncsi volt rá ki énekelhet így. Belépett. Egy püpos cipész ült munkája mellett és énekelte. A hölgy felindultan szólt rá. „Hogy énekelhet ilyen vidáman, aki ennyire nyomorult?” „Téved asszonyom—volt a szelid válasz—én király gyermek, az élő Isten gyermeke vagyok.”

Nyomorék volt, püpos és szegény, de szívében volt béke és öröm. Munkája mellett is tudott énekelni, tudta dicsőíteni Istent. Számára szép volt az élet, mert vele volt Jézus. Van egy kedves ének, amely így kezdődik. „Jézussal élve, mily szép az élet.” Igen szép az élet, ha felénk ragyog az Ő szerető arca, amely biztat, buzdít és bátorít, reményt önt belénk és kedvet ad az élethez. Szép az élet annak, aki előtt ott lebeg Krisztus, akiről csak a szeretet, jóság sugárzik ránk s mindez miérettünk van, csak azért, hogy elfeledtesse velünk a but, a bánatot s a gondot, helyébe odavarázsolja a vidám

jókedvel s mosollyal teli életet. Ha ez a világ gonosz is, ha megvet mindenki, ha gyűlölnék az emberek, vigasztal az a tudat, hogy nem gyűlöl mindenki, van aki minket is szeret, aki ránk is gondol, aki nem feledkezik meg rólunk soha, akinek szava mindig fülünkbe cseng. „Én rólad meg nem feledkezem.” Szép az élet annak, aki mellett ott van ez a jóbarát, aki szelid szavaival vigasztal, csüggedésben, aggodalomban reményt önt belénk. Szép az élet annak, aki csak felfelé néz, kinek a kereszt az ideálja, nem pedig a muló földi gyönyörök. Szép az élet különösen akkor, ha a multra nem félelemmel s borzadva tudunk visszagondolni, hanem örömmel, igazi örömmel, amely a szívből jön, amely nem a gyönyörökből fakad, hanem a szeretet hozza létre. Oly szép az élet annak, aki térdre tud esni és tud köszönetet mondani és hálákat adni. Megköszönni nem csak azt ami talán nekünk szép s kedves volt, nem csak azt a boldog napot vagy órát, amely örömet szerzett nekünk, nem csak azt a sok-sok jót, hanem mindent: betegséget, szenvedést s fájdalmat. Adjunk hálát azért, hogy Ő adott olyan lelkiismeretet, amely nem engedett nyugodni, hajtott s üzött míg megtaláltuk Krisztust, a mi boldogságunkat. Adjunk hálát mindenért, mert minden Tőle van. Tőle van az élet a megelégedés, öröm és a boldogság, de Tőle van a szenvedés, a nélkülözés és a betegség is. Hálát kell tudni adni mindezekért, akkor szép lesz élelünk. Ha nyomorékok, szegények vagyunk is, elégedjünk meg azzal, amit Ő adott és adjunk érte köszönetet, zengjen a mi ajkunk is énekeket az Ő dicsőségére, akkor mi is mondhatjuk, hogy királyi gyermek vagyunk.

Szép az élet annak, aki csak szeretni tud, akinek szívében nincsen gyűlölet s harag, hanem szeretettel van tele. Igazi lángoló szeretettel aziránt, aki előbb s mindenkinél jobban szeretett, aki az Ő életét adta a mi bűneinkért. Igen aki úgy tudja szeretni Krisztust, hogy el tud viselni érte mindent: gunyt, megvetést s szidalmat, annak szép az élet. Aki úgy szereti Krisztust, hogy köszönetet tud mondani azért is, ami talán számára kellemetlen volt, annak szép az élet. Szép mert azzá tette Krisztus a szeretet. Megelégedett lessz életünk, ha szeretet lakozik szívbünkben testvéreinkkel, embertársainkkal sőt ellenségeinkkel szemben is. Ha ez az őszinte szeretet megvolna, akkor nem volna harag, akkor nem éheznének ezek, míg mások tobzódnak s mulatnak. Ha meg volna ez a szeretet akkor nem volna az a sok-sok nélkülvő család, kiknek nincs kenyerük s hálékuk, akkor amikor ezeknek van fölösleges pénzük bálra, mozira s színházra és ilyen fajta szórakozásokra. Ha megvolna ez

a szeretet, akkor a szivekben a megértés és a jóság lakozna, akkor szép lenne az élet szegénynek, gazdagnak egyaránt. Szeressük egymást hagyjunk fel a haraggal üzzünk el ajkunkról minden gunyt és vessünk ki szívünkől minden gyűlöletet, akkor szép lesz életünk.

Adjunk példát, kedveltsük meg az életet, akiknek az élet csak szenvedés, akiknek szívéből kiveszett a szeretet, talán azért, mert nincs egyetlen barátjuk, nincs aki vigasztalja őket, aki rájuk mosolyogjon, szelid szavakkal reményt öntsön beléjük. Ismertessük meg ezeket az elhagyott boldogtalan lelkeket a mi jó Barátunkkal, akinek minden szava vigasz, élet és erő, ismertessük meg velük Krisztust a szeretetet, Ő majd széppé varázsolja az Ő életüket is. Ha ezt megteesszük még sokkal szebb lesz életünk, szebb mint, amit képzelni tudunk igazi földi menyország, amelyet követni fog az örök élet;

Hol örök a tavasz, örök a nyár
Hol boldogan zengedez a madár
Hol a lélek örökre megpihen
Meváltója keblén a mennybe fenn.

K. J.

HIREK.

Kaposvár. Áldásos evangelizációban volt része február elején a kaposvári gyülekezetnek. A megnagyobbított terem minden este megtelt érdeklődő lelkekkel, többen kiáltottak az Urhoz bűnbánó szívvel és az Ur ígérete szerint békét adott a hozzájövőknek. Az előadásokat élénkitette Schmidt János dombóvári predikátor gitárral kísért éneke, aki az előadásokat is tartotta.

Köszönet mindazoknak akik imáikban gondoltak eme evangelizációra.

Felülfizetés. D. J.-né 8 P. M. F. 3 P.
Az Ur áldása nyugodjék az adakozókon.

Könyvismertetés.

Amit a külmisszióról minden magyar embernek tudnia kell, az megtalálható a „Magyar Külmissziói Káté” című füzetben, melynek második kiadása most hagyta el a sajtót. Az első kiadás két hónap alatt teljesen elfogyott. E Káté átfogó egészet ad a külmissziói munkáról. Megismerteti a külmissziói alapfogalmakkal élénk tárja a biblia külmissziói tanítását, beszámol arról, hogy a történelem folyamán hogyan terjedt el a

keresztyénség, ismerteti a pogányok között most folyó munkát, leírva röviden a pogány népek vallását. Közli az egyes országokban folyó missziói munka legkiválóbb hőseinek életrajzvázlatát. Megismerhetjük belőle mindazt, amit a magyarok eddig a külmisszióért tettek, végül pedig számadatokban ismerteti az egész külmissziót. Bibliakörök, külmissziói körök, vallástanítók, lelkészek hasznos segédkönyvet nyernek a „Magyar Külmissziói Káté”-ban. Ára 20 fillér. Rendelje meg azonnal a Keresztyén Könyvesház K. T. Sz. üzletében Budapest, VI. Felsőerdősor 5.

A nemi kérdés orvosi és bibliai szempontból. Ily cím alatt jelent meg vitéz dr. Csia Sándor egy régen elfogyott művének második kiadása. A könyv fontosságára nem hivatjuk fel elég nyomatékosan a figyelmet. Ennek a nemzet romboló vagy nemzetet fenntartó problémának soha nagyobb időszerűsége nem volt hazánkban, mint most. Az ifjúság és a felnőttek is teljesen tájékozatlannul állanak vele szemben. Sajnos sokszor az orvosi tájékoztatás is nagyon hiányos, vagy egyenesen téves. Dr. Csia könyve nagyon alapos tanulmányok nyomán rendkívül érdekesen tárja fel a kérdés összes vonatkozásait. Mindkét nemű felnőtteknek és 16 éven felüli férfi-ifjúságnak feltétlenül szüksége van ismeretére. Megrendelhető a Ker. Könyvesház Korl. Fel. Szöv. üzletében Budapest, VI. Felsőerdősor 5.

Külmissziói szavaló könyv első sorozata megjelent Vásárhelyi Dezső összeállításában. Missziói estékre alkalmas verseket tartalmaz. Ára csekély 20 fillér. Kapható: A Keresztyén Könyvesház K. F. Sz. üzletében Budapest, Felsőerdősor 5.

Verseik. Sips Károly „Boldog Isten” címen egy 61 oldal terjedelmű szavalásra alkalmas verses könyvet adott ki saját verseivel. A mű ára 80 fillér. Kapható a fentnevezett üzletben.

Szerkesztői üzenet.

Értesitem munkatársaimat, hogy lapunkat csak az előfizetett összegnek megfelelő számban küldöm. Minden tíz előfizető után egy példányt ingyen küldök.

Hány új barátot szereztél már a Békeharang számára ?

Kiadó: Keresztyén Könyvesház k. f. Szövetkezet Budapest, VI. Felsőerdősor 5.
A kiadásért felelős: Dr. Szalós Artur.

Nyomatott: A Kultura Könyvnyomdában
Kaposvár, Fő-utca 26. Cégt. Henczer István.